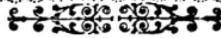

අක්ෂර, කොන් මක්ෂර
අක්ෂර

අක්කරාකොමාසික්කරා සූත්‍රය.

පාලානම විවේකාරම වාසි ලක්

මාලමුරපේ

විමලරතන

සමාවිත්ථකන්තේ විසින්

ලියනලද

සෙල අමුචා පද්ධි විස්තර කාවාචි සන්ත සකිතයි.

මහ අරාගොඩ

සමෙදාසාන ඩී. ඒ. විජේසූරිය මහ මවිසින්

මොල්ලිගොඩ

ලකිකාවිලාන සන්තුලයෙහි

මුද්‍රණය කරවන ලදී.

ශ්‍රී. ඩු. ව. 2458.

ස. ව. 1887.

Printed at the Lanka Vissruta Press
Molligoda.

විද්‍යාපනස

—(0:—

ත්‍රිකුම්භ ජන වැදගත් වූ අප කිලෝග්‍රෑම් සම්මා සම්මුද්‍රණයක් වන සේ මහ කුමරු නුවරින් පෙදී ශ්‍රී සමිච්ච නැමැති අමා වම්, ඉවත් සැකයක් නොලෙග් ගිණි නිවා නිවන් සිරි සුව දීදී රජගන නුවර වෙරළට මහ වෙහෙර වැඩ වගක සම්පූර්ණ සිංහ නටඟන ශ්‍රාවකයන් වහන්සේලාට පලමුව වතුන්සඟනාවට බෝධියෙන් නිවන් දන් ගෙසින් අඤ්ඤාසොණවිඤ්ඤා නම් ලත් විශිෂ්ට භාෂ්‍යාපලකකර කිණාලුව මහ රහතන් වහන්සේ අරභයා දේශනාකර වදලු මේ අඤ්ඤාසොණවිඤ්ඤා සුත්‍රානත බව්දේශනාව සම්මතකරන මහ රහතන් වහන්සේලා විසින් ගත් දහස් සත්සිය දෙසැවක් සුත්‍රදේශනා ප්‍රතිමණ්ඩිත සංග්‍රහය නිකායෙහි විචිත සංග්‍රහකාරකයන්ගේ නවවැනි සුත්‍රය මෙන් අභිමානකර වදරණ ලදී, ඒ මේ සුත්‍ර දේශනාව පිළිබඳ මධුර සාරාංශයක් සුධාවබෝධය පිණිස මිට පෙර පදනම් සන්තාදියක් නොතිබූ ක බැවින් සබ්මාගිලාසොණු කම්පාවෙන් සැලකීම විමසාගනිමු වාසි 1609 වැනි අරුණකාඩු සාර ලිඛිතය සාමාන්‍යයන් වහන්සේගේ ජ්‍යෙෂ්ඨ ශිෂ්‍යවූ මාලුරේලේ විචිලරකුණ සාමන්තවහන්සේට කපිපය වාරයන්ම ඇරඹියා කොට පෙල අවුවා පදනම් භාවානී සන්ත සන මෙයින් සමුපලක්ෂිත වුව මෙය සම්පාදනය කරවා ගන්නා ලදීත් මෙසේ මුද්‍රණය කරවමු.

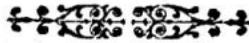
නවද බව්දේශකයන් වහන්සේලාට මහෝපකාරී මහ පරිදී දේශනානී කරා පදනම් සන්ත සන මෙයින් සුක්කවුවා ප්‍රමණකුත් කොට ගෘහස්ථ පක්‍ෂයට ද බව්මාවබෝධයට අභ්‍යන්තරකාරී අඤ්ඤාසොණවිඤ්ඤා සර්විච්ච වර්තය ඇඟවියමින් නත්පරී නිවාණය විචිත වර්තය සඳාදී මධුර බව්මානකයන්ට සමප්‍රණිණ සුත්‍ර සරි ලීගන ලද විස්තර භාව සන්තයකින්ද සමුපලක්ෂිත බැවින් ගිණි සැවිදී ලිඛිත පක්‍ෂයට මෙය අභ්‍යන්තරකාරී වේමය.

එබැවින් පුණ්‍යාර්ථය විසින් මෙය රැකගන ලද්දුගණ ධාරණාදිය කිරීමෙන් මතු සටහි මෝක්ෂ සම්පත්තිප්‍රතිලාභයට උත්සාහ කරවමු.

මෙහි අක්‍ෂර යෝජකයින්ගේ ප්‍රමාදයෙන් සමහර තැනක බැදී අකුරු වෙනුවට අල් අකුරු ගෙදී තිබේ. එහිත් බව්මාවබෝධයට කිසි පාඩුවක් නොමැති පැරණි කාටත් වරදින සුළු බැවින් සදෝ සසාරානගත් ඇඟහොත් එය සාසනාලයන් සම්බන්ධී ප්‍රාඥ පසු වන් වෙත එලඹ විවාලු සුතු.

මෙය නැවත මුද්‍රණය කරවීමේ අයිතිය මෙහි පසත අගසන් කරණ මවෙහම නිබාගන්ගෙමු.

අඤ්ඤානොභවිඤ්ඤා සුත්තං

නමෝ ඤාණ භගවතො අරහතො සමමා සම්මුඛස්ස.

ඵච්චෙමසුත්තං එකං සමයං භගවා රුජගතො විහරති චේටවනෙ කුලඤ්ඤාකතිවාමප අඵ ඛො ආයස්මා අඤ්ඤානොභවිඤ්ඤා සුමිර සෙසුඵ යෙන භගවා තෙනුපසඬිකම් උපසඬිකම්චා භගවතො පාදෙසු සිරසා නිපතිනා භගවතො පාදනී මුඛෙතච ජරිචුඛනී පාණ්ඨිව ජරිභව්ඛාභති නාමව සාවෙති කොභවිඤ්ඤාභං භගවා කොභවිඤ්ඤාභං සුත්ත නාති.

ඒ ඵ ඛො ආයස්මන්තො චිච්චිසස්ස එතදකොසි අතං ඛො ආයස්මා අඤ්ඤානොභවිඤ්ඤා සුමිරියෙච යෙන භගවා තෙනුපසඬිකම් උපසඬිකම්චා භගවතො පාදෙසු සිරසා නිපතිනා භගවතො පාදනී මුඛෙතච ජරිචුඛනී පාණ්ඨිව ජරිභව්ඛා භති නාමව සාවෙති කොභවිඤ්ඤාභං භගවා කොභවිඤ්ඤාභං සුත්තා ති ඤානුනාභං ආයස්මන්තං අඤ්ඤානොභවිඤ්ඤා භගව තො සමමුඛා සරුපාති භාරාඬි අතිත්ථෙත්තනති අඵ ඛො ආයස්මා චිච්චිසස උච්චායාසතා එකංසං උත්තරුසඬිකං කරිනා යෙන භගවා තෙන ඤ්ඤාලිමප ඤාණේනා භගවතං එතදචොච ජරිභාති මං භගවා ජරිභාති මං සුගතා ති ජරිභාතු තං චිච්චිසාති භගවා අචොච අඵ ඛො ආ සමා චිච්චිසසා ආයස්මන්තං අඤ්ඤානොභවිඤ්ඤා සමම භො සමමුඛා සරුපාති භාරාඬි අතිත්ථෙ.

1. මුඛානුමුඛො සො ජෙතරු කොභවිඤ්ඤා තීඛනිකකමො උච්චි සුඛවිහාරනං විචෙතානං අභිණ්ඨසො
2. යං සාවකෙන පනතඛං සජ්ජසාසනකාරිනා සබ්බස්ස තං අනුප්පවනං අප්පමත්තස්ස ඬිකවනො
3. මහානුභාවො ඉතච්චෙප්පො ඔවනො ජරියාය කොච්චෙද කොභවිඤ්ඤා මුඛදායාදෙ පාදෙ චන්දනී සජ්ජනො, නි.

සකලහිමිවනො ඵකභිනනාදෙ ආභාසි. අවිචිතානං හුස්සාති
 ඵන්තිපතිත්වා ඵෙං ජෙට්ඨිකාසාගස්ස කුමෙතෙ නිසීදා පත්වා
 සුපුප්ඵිතං ජුක්ඛසංඛං ගෘහන්වා ජරිවාදෙන්වා සකලපළවත්තං
 අනුඵවරිත්වා සකරිතාභාවෙව ආනායා — යක්ඛො විජ්ජාමිදං
 ආමන්තෙසිතාන අජ්ඣායං ජෙට්ඨිකානා පරිගමිච්චායා ජක්ඛාරං
 කර්ස්සාම නවයොජනිකං සබ්බරහං ඡායං කුවාතං මාදෙතිදී,
 සො කපා කත්වා ඵෙරං තත්ථ නිද්ද්ජාපෙතවා ගාමිභානානාං
 අදසි, ආකුචාභාරං උඤ්චිත්වා නිසාජනසහස්සං හිළවන්තං
 පුත්ථපුතං අනුච්ඡිකිසු, තෙසං හත්ථතො අකාසවිථකා දෙවා
 ගතෙත්වා සංඛුකිලං කීලංසු තතො වස්සලානකා සිතවලානකා
 උඤ්චාලානකා වාතුමඡභාරජිකා තාවහිංසාදී ඵතෙ නුපායෙත
 යාච මුඛඡලානා කුචාභාරං අගමාසි, පුත මුත්ඡානො තෙසං දෙවා
 තත්ති අනුපුඛිවෙත හත්ථිනානානං ඡෙව කුචාභාරං අදංසු, ඵ ක
 කා දෙවතා වතුච්චගුලානතො වුදුතහට්ඨං ආතරහි, ඵ තො යච
 ඡොජනිකො ආභාසි, කුචාභාරං චිතානං ආරොධිංසු, පඤ්චහිකු
 භතාති ආනානොගන්ත්වා සබ්බාන්තො යජ්ඣායමංසු, අනුරුචි
 ඵෙරං ධම්මංකථෙසි, බහුතං ඵදවතානං ධම්මානිසමයො අනෙසි,
 පුතදීවෙස් අරුහුත්ගමභාවලාස මෙචචිතකං නිබ්බාපෙන්වා පුන්
 ඡකුලාභිණොතං ධාතුතං ජරිස්සාපනං පුත්ථත්වා, හතච්චී නික්ඛ
 මිත්වා මෙචචිතචිතාරකොච්චිකං සමපතන ආගරිත්වා සත්පුතස්
 ඵෙ ධපදිංසු; සඤ්චා ධාතුපරිස්සාවතං ගතෙත්වා ජචචිතා හත්ථං
 පසාරෙසි, මකාපඨවීං හිද්දීවා, රජතබ්බිබ්බුභද්දිං වෙච්චිං නික්ඛමි
 සත්ථා හතත්ථථන මෙත්තෙ ධාතුයො නිදෙසි, අර්ජාපි කීර තංචෙ
 ස්සං ධරතිදෙවාහි.

නිසීතං

අඤ්ඤානොභිසංඤ්ඤා සුත්තාච්චිතාඛායානං.

ඵච මෙමසුතං ඵකංසමයං හතවා රුජනගෙ චිත්තනී ජෙට්ඨිකෙ
 කලඤ්ඤාතිවාපෙසං මෙ, පුච්චර කීර්තී සාතරුසුඡ්ඡත්ථු මහා කාශ්ඤ
 ප සථථීරගත්චත්තං පිසුබ්බුභිත් පුසිඛ වෙච්චෙ මිද්දෙව ජනපුමුඛ
 සකල ඡ්‍යොතාර් පුඤ්ඤ ඵලච්චිතානෙවු මේ අඤ්ඤාක භිසංඤ්ඤා සුත්තා
 න්ත ධම්මදෙදගත්ථ මා විසිත්; ජවිංසුතං, මේ ආයති වක්ඛොමාභාසා
 රච්චන් අසභලද මෙසේ අසනලද ඡෙසේමී අසනලදී, නොඡොත්.

කැනෙන්නිද; තෙත, එතනව; උපෙහිනම්, එලකිණේ; උපෙහින
 මනා, එලකි; හතවතො, හාගාවනුන්වහන්සේසේ; පාදෙස, පාදෙල්
 කී, සිරස, මස්තකයෝ; නිපතින්පා, වැදවැටි; හතවතො, හාගා
 වත් බුදුරජාණන් වහන්සේසේ; පාදනී, පාද පත්තයන්; මුඛෙහව,
 මුහුණින්ද; පරිච්චිකිති, සිහිසි; පාණ්ඩිව, දෙගතින්ද; පරිසමිවාහති,
 පිරිසදිසි; හතවා, හාගාවත් බුදුරජාණන්වහන්ස; අහං, මම; කොණ්ඩ
 ච්චෙඤා ඉති, කොණ්ඩඤායයි; නාමඤ්ච, නාමද; සංචෙට්ඨි, අස්
 වසිඤ්ච අච්චො, ඉක්කිත්තෙත්; අංගස්මිතො, අංගස්මත්ථු; වංචිත
 හා, වංචිත ස්ථිරයන්වහන්සේසේ; එතං අහොසි, මේ සිතවිස; අය
 සේධා අංගස්මා අඤ්ඤාකොණ්ඩඤාය, මේ අංගස්මත් අඤ්ඤා කො
 ඤ්ඤාය ස්ථිර තෙමේ වනාහි; සුචරස්සෙව, ඉතා කොණ්ඩ කල
 කීස්ම; යෙහ හතවා, හාගාවනුන්වහන්සේ මේ කැනෙන්නිද; තෙ
 ත, එතනව; උපෙහිනම්, එලකිණේ; උපෙහිනම්වා, එලකි; හතව
 තො, හාගාවනුන්වහන්සේසේ; පාදෙස, පාදෙල්ලයන්හි; සිරස,
 මස්තකයෝ; නිපතින්වා, වැදවැටි; හතවතො, (පලකින ලො
 කොනතර මිනසුඛානිතිර්ච්චික දන සිලාදි කොට්ඨාස්ත හාගා
 ඇති) බුදුරජාණන්වහන්සේසේ; පාදනී, පාදයන්; මුඛෙහව, මුහු
 නින්ද; පරිච්චිකිති වෙසෙසින් සිමි; පාණ්ඩිව, දෙගතින්ද; පරිසමිවා
 හති; වෙසෙසින් පිරිමදි; හතවා, හාගාවත් බුදුරජාණන්වහන්ස; අහං,
 මම; කොණ්ඩඤාය ඉති, කොණ්ඩඤාය; සුතත; අත්තත
 මත් ඇති හෙයින් සුගත නම්ථු තරාතතයන්වහන්ස; අහං, මම;
 කොණ්ඩඤාය ඉති, කොණ්ඩඤායයි කීසා; නාමඤ්ච, නාමද; සා
 චෙට්ඨි, අස්වසි; අහං, මම; අංගස්මනා, අංගස්මත්ථු; අඤ්ඤා
 කොණ්ඩඤාය, (මේ) අඤ්ඤාකොණ්ඩඤාය ස්ථිරයන් වහන්සේව,
 හතවතො, හාගාවනුන්වහන්සේසේ; හම්මුඛා, ඉදිරියෙහි; සරුපාති
 සුදුසුථු; භාචාති, භාචාවන්හෙත්; අභිත්ච්චෙය්හං, සතුතිකරස්
 තෙම සම්; අන්තුතඉති, ඉතා අතහෙකැසි (කියාසි) අච්චො, ඉත්
 මිත්තෙත් වනාහි; අංගස්මා, අංගස්මත්ථු; වංචිතො, වංචිත ස්ථිර
 තෙමේ; අහතො, සුතස්තත්; උච්චාය, නැතිව; උතතරාසමිතං,
 උතතරාසමිතය; එතං සංකරිතා එකස්කොච පොරවා; හතවා, හාගා
 වනුන් වහන්සේ; තෙත, මේ කැනෙන්නිද; තෙත, එතනව; (වෙත්
 සම්ඤ්ඤාන්වහන්සේව) අඤ්ඤාපණ්ණමෙහි, ඇදිලි පුණ්ණමයකොට;
 හතවත්තං, හාගාවනුන්වහන්සේව; එතං, මේ විඤ්ඤාමයක කාරණය
 අපවාච, සැලකෙළේය, හතවා, හාගාවත් බුදුරජාණන්වහන්ස; මං, මම;
 පටිභාසී, වචනේ; සුතත, අචාතතයන්වහන්ස; මං, මම;
 පටිභාසී, වචනේසි කීයාහි; වංචිත, වංචිතය; හං, නුඹට; පටිභාසී,

සමීකර භාවිතයන්.

— 28 —

නමුත් කෙසේ වෙතත් අරගලය සමඟ සම්බන්ධය.

— 302 —

ද්‍රවිත ධර්ම භාණ්ඩාගාරික ආයුස්මත් ආනන්ද ස්වරූපන් වහන්සේ විසින් ප්‍රථම ධර්මසම්මානනා කාලයෙහි ප්‍රකාශකරණයෙන්, ප්‍රචාර විමලානුලාස කීර්ති සාගරයන්ගේ මහා කාශ්‍යපච්චරියන්ගේ සමාජ සේවක භාද්‍රයානන්දකරු මේ අනුකූලයන්ගේ සුත්‍රාන්තර ධර්ම දෙයනාච්ච මවිසින් මෙසේ අසනලදී නොහොත් මාගේ ඇසීම මෙසේ මෙසේ වදාලයේකැ. හේ කෙසේද යත් 'කම්මානානන්තරාදී වාදය සමයන් අභ්‍යන්තර කාරුණිකානන්තරයෙහි සම්බන්ධය වන ධර්මදෙයනා සමයෙහි' සම් සුරුසුර මනුජ ගරුච භාණ්ඩ විබුධ ජන කුමුදු වන විකාශන අයුරු සම සොම් ගුණ සහිතව සන්තිකා සාගරන්තර පරිසුම් සන්තික මාදු තරුණකරවරණාලංකාර සමනීවරදෙහි සාර විරජනානන්තර සාධාරණ අසරණ සරණ වජ්‍ර පසුපරාධාර කරුණා නිධාන ජිනවර දිපදෝනන්තර අප තරාගතයන්වහන්සේ මහාම නිකානු හෝවිත්දදී කරේන්ද්‍රයන් විසින් අධිකාරිතව හෙයින් රාජ ගාහ නම්ව දෝනන් නොහොත් ඉසිතිලීපවහාර වෛදුල්ල පාණ්ඩව ගිණිකුල සහ පච්චරාජයන්ගෙන් පරිකෘතව හෙයින් රජගාහ නම්ව දාකාර පුරප්‍රවරයන්තරයෙහිව ලෙහෙණන්ව අනන්‍ය දාන දීමෙන් භා දෙයනලද බන් වැටුප් ඇති හෙයින්ද කලකුකුචාපනම්ව සුන වකයන් වච්චිහෙයින්ද හෝපුරවිවාලකවාදන් ජන මනෝ කුණ්ඩානු වේච්චක මහ විකාරයෙහි වැඩවාසයකර වදාරණයේකැ. (තවද සකල ජන වන්දනාව අප තරාගත සමමා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේ රජගතනුවර හොදුරුගමියෙහි ස්ථාන ගමණ සයනාදී ප්‍රහෙද ඇති වකුර්විධ ආරාමී ජයති, පච බ්‍රහම විහරණයෙන් සුකතව වැඩ වාසයකර වදාල වේච්චකාරාමය කුමන අනුයන්ති කලකුකුච වාප නම් විද යන් ප්‍රමිකාලයෙහි ජිනවර රජකෙනෙකු උයන් ක්‍රිඩා පිණිස වේච්චක උයනව පැමිණියේ සුර මදයෙන් මන්ව දහවල් රුකක් මුල සහනයකෙළේය. ඔහුගේ පිරිවර ජනාද අපයේ රජ තෙම නිද්‍රාව පැමිණියේ සලකා සුජප ඵල ඵලලවාදින් පොලඹ වනු ලබමින් ඔබ්බොබ්බියේය. ඉන්බිත්තෙන් ජිනවර රුකසිදුරෙක හුන් කෘෂ්ණ සර්පයෙක් තෙම සුර ගද ආභ්‍රාණයකොට රජහු ඉදිරි යට එයි. වෘක්ඛ දෙවතාවෝ එය දැක රජහුගේ දිවි දෙමැසි සිතා ලෙහෙක වෙස් රජගණ වින් රජහු කන ලග සබදකෙළේය. එක

හෙයින් උපරිතවෙ නිත්යෙන් පිබිද බලනුයේ සම්පා දැක මේ ලෙසෙ
 නක්‍ර ඊසක් ආ දිවි දුක් නාහසි සිතා එතනහි ලෙසෙකුන්ට බත් වැ
 ටුප් තබවවා මෙහි ලෙසෙකුන්ට කිසිවෙකු අනතුරා නොකරවයි
 සියා අභයසෝසතයද කෙලේය. එහෙයින්ම වෙළඳවන උගන්වන
 කරණලද ආරම්භ කලදැකනිවාපරම්විම) එකල්හි වනාහි ඇයුර්මත්
 අසුදුකොණ්ඩකුදු සඵර්ඤ්චන්සේ බොහෝ කලකින් හෙ
 වන් දෙලෙස් අවුරුද්දකුණේ ඇවෑමත් සමඳිවැසී ප්‍රණයයා
 ශ්‍රී සංකල්ප සිසිපුත්තය ගත ශ්‍රීගුණයතාවයෙන් පරමාත්මාණට
 වටිනව පැමිණි භාග්‍යවන්වු සමත්කේ සම්බුධි සමඳු රජොත්තමයා
 නත් වනන්සේ සම් නැතෙකේහිද එතනට කෙවන් වේළවන මහ
 විහාරයට එලඹ බුදුරජානන් වහන්සේගේ සා පිසුම් මුල මස්තක
 සෙත් වැද වැටි භාග්‍යවතුන්වහන්සේගේ ශ්‍රීපාදවන්දය මුහුනින්ද
 සිසිසි. දෙගන්න්ද පිරිපදී. සාමිති භාග්‍යවන් බුදුරජාණන් වහන්ස
 මම කොණ්ඩකුදු සොහොන් ගනී ඇති හෙයින් සුගත කම්මු කථා
 ගතයත් වනන්ත මෙ කොණ්ඩකුදුසි කියා තමන්ගේ නාම කිහි
 තාගද කලසේක. මෙ කොණ්ඩකුදු සඵර්ඤ්චනමේ ගෞරව කථා
 ගත සාසනගෙහි සියළු ශ්‍රාවකයන්වහන්සේලාට පෙටුටු දුක්බ සමු
 දය නිරෝධ මාගී යන වතුරතර වතුරයේ සත්‍යාවබෝධය සදහා ඒ
 කා සබ්බ කල්ප ලක්‍ෂණක් වු එල්ලෙහි පිරු පාරමිතා ඇතිසේක. ත
 වද පශ්චිම භවසෙහි (පදානොන් නිවාණ ධර්මාවබෝධය කරණ
 මේ අන්තිම භවසෙහි කොණ්ඩකුදු නමින් බ්‍රාහ්මන වංසොද්භූතව
 සාන්සුර් සාම යන වේදනුගෙහි පාරගත පින් පැණ ගුණුති සුප්‍රසිද්ධ
 පණ්ඩිත ජන්තයක්ව සුවතෙන් වසනුයේ සුඛොදක මහ රජහු පුත්වු
 සිඛාපී කුමරුවෝ පැවිදිවහසි අතා හද්දිග වසත් මහානාම අසසඵ
 යන අන්‍ය බ්‍රාහ්මන පණ්ඩිතන් සතරදෙනෙකු හා ලෝකාච්ඡිකාරී
 සිඛාපී කුමරුන් උදෙසා රූපිප්පුටාප්පාවෙන් පැවිදිව බොහෝ කල්
 සභවාරිව වැස පසුව බරනැස ඉසිපතනන්සේහිදී දම්සක් පැවතුම් සුහු
 දේගනාවෙන් වදල පලමු දම් දෙසුම් අසා දහසක් නහින් ප්‍රතිචණ්ඩි
 ත සෝවාන් පලසව පැමිණිසේත් නිවන් සිරි සුව ලද්දේ අසුදුසි
 වනසො කොණ්ඩකුදු අසුදුසිවතහො කොණ්ඩකුදු යනු
 වෙන්වදල මේ තථාගත උදතාග හෙයින්ම අසුදුකොණ්ඩකුදු
 නම වූයේය. මෙසේ සකල ලෝකේක කලාණ මිත්‍රකරවු භාග්‍යවන්
 බුදුරජාණන් වහන්සේට දෙවැනිව මහාසුභාසම්පණ්ණ සිප්ප තථා
 ගත ශ්‍රාවකයන් වහන්සේලාට පලමුව පරම රමණීය අමාමස
 නිවන් සිරි සුව ලද හෙයින්ද දසදහසක් සක්වල දිව්‍ය බ්‍රහ්ම චක්‍රණා
 දීන් අභූරෙහි පහල යසෝ සෝභාවක් ඇතිව විසුයේක. එකල්

හි මනාහි පිටු පිණිස ගැලපෙන සියළු හිඟු සංඝායනන්ගේ වැඩි
 මහළු පිළිවෙලින්ම ගැලපෙන බිම්දේශනා කාලයෙහි මුනු මධ්‍ය
 සෙහි පනවන ලද විසිතුරු බුඩාගතයෙකැති නිවාසයන් වගන්ගේ
 වැඩිහුන් කල්හි උන්වහන්සේව දැක්ම පාඨිදෙහි සාරි සුනුසු
 විරයන් වහන්සේද වාම පාඨිදෙහි මහා චෛද්‍යභාෂාසනසථිර
 ගන් වහන්සේද වැඩිහිඳිත්. උන්වහන්සේලාට පසු භාගයෙහි අඤ්ඤ
 කොණ්ඩඤ්ඤ ස්ථවිරයන්වහන්සේට අනුරූපාගනායන් පතවගු
 ලාබෙහි. එය පිරිවර සෙසු හිඟුහු වැඩිහිඳිත්. අග්‍ර ශ්‍රාවක සාරි සුනු
 චෛද්‍යභාෂාසන සන දෙදෙනා වගන්සේලාට මන්සෙයන් නිව්‍යාණාවලො
 ධ්‍ය කළ කෙසින්ද ආමන්වහන්සේලාට වඩා මෙහෙව කෙසින්ද අඤ්ඤ
 කොණ්ඩඤ්ඤ ස්ථවිරයන් වහන්සේ කෙරෙහි ගෞරව සහිතවුවාහු
 පිරිපස හිදිනා ඒ තෙරුන්වහන්සේ මහා බුන් ම රුජයා මෙන්ද ගිණි
 කදක් මෙන්ද උග්‍ර විය ඇති සච්ච රුජයෙකු මෙන්ද සලකන්නාහු
 බුරුසතායන්හි හෙවත් අග්‍ර ශ්‍රාවක බුරු පිළිබද ආයතනයකි හිඳිත්
 නාසු උජ්ජා හා රහිත වෙත්. එකෙසින් අඤ්ඤකොණ්ඩඤ්ඤ ස්ථ
 විරයන් වහන්සේ සිතනුයේ; මේ අග්‍ර ශ්‍රාවක දෙදෙනාවහන්සේ
 මුකලී බුරුන න දෙහා ඒකායකිය කල්ප ලක්ෂණක් මුළුල්ලෙහි පුරණ
 ලද පාරමිතා ඇතිසේකැ. අග්‍ර ශ්‍රාවක බුරු පිළිබද නිම ආයතනයන්
 හි වැඩි හුන්නාවු මේ දෙදෙනා වහන්සේ දත් මානිසා උජ්ජා හා
 රහිත වෙත්. එකෙසින් මොවුන්ට වාසු විකරණයක් ඇතිකරන්
 තෙම තම මුග්ගෙකැයි සිතා සුදුසු අවස්ථාවෙකිනි තථාගත බුදුරජා
 හන් වහන්සේ කරා වලඹ සමාමිති ඡද්දනාවනගෙහි විසිම සඳහා
 මට අවකාශ දුන මැනවැයි භාග්‍යකොට අවතර රැගෙන ගිව්‍යලය
 වනගෙහි ඡද්දනව වන පෙදෙසෙහි මු මන්දකිනී නම සිත් කළු
 විල් තෙරට වැඩිමකල සේකැ. එකල්හි එහි පුළු කාලීක පසේ
 බුදුවරගන් වහන්සේලාගේ ආශ්‍රායක් පුරුදුවුවත් පිළිවෙත් ඇති
 අවදහසක් පමණ ගස්හි ග්‍රෙණුයෝ තෙරුන්වහන්සේ දුන අටව
 පින් කෙතක් පැමිණියේයයි සිතා ඔවුහු තමන් පා හිටවලින් සන්ම
 න කාණ රහිත කොට අකුසලය සිදු රැගෙන අඤ්ඤකොණ්ඩඤ්ඤ
 ස්ථවිරයන් වහන්සේගේ විසිම සඳහා කුටියක්ද කොට පිළිවෙලින්
 වත් නිමවා සිගල්ලෝම රස්ව මෙහෙයන් රණන කලාහුය, කෙසේ
 ද ගත් ඉදින් අපි සිගල්ලෝම අසවලා අසවලා මොරුන්වහන්සේට
 කවුහු වතාවත් කෙරෙත්හි සිතන්නෙමු නම උන්වහන්සේට
 බොහෝ නැගයන් ඇති ගමකැර ගියාක්මෙන් වෙයි. උනෙසින් අපි
 වාර මෙදැකැණීමෙන් උපස්ථාන කරන්නෙමු. එසේ ඇති කල්හි
 වීරග පැමිණී ගස්නිසා විසින් උපස්ථාන කවුහුම න කෙසු අය

විධිත්‍ය ප්‍රවෘත්තියන් පිළිවෙත් කටයුතුකරී කියායි. එතැන් පටන් වාරය පැමිණි ගැන් හෙමේ උදාසනම දැකැටි දඩු හා දිව දෝෂා පැත්ත තැබීම ආදී සිංහල වග්ග පිළිවෙත් අනුභව කෙරුණ සම මන්දකින් පුෂ්කරණී කොළොව වනාහි පහස් යොදුන් පමණ මගහැරිණි. එම පුෂ්කරණීහුගේ මධ්‍යයෙහි පස්විසි යොදුන් පමණ කැන් සෙවෙල් හෝ පෙණ කොමාරිය පලිගු මෙන් පිරිසිදු දැහැට්ටේ ජලයෙන් පෙවිණි, ඉන් අවට කටි ප්‍රමාණ ගැඹුරු ජල පිහිටි තත්වී අඩ යොදුන් පුරප්‍රාය පෙල පිසුම් වනාහිත් ඒ පහස් යොදුන් පමණැති මන්දකින් නම් පුෂ්කරණී සිංහල සිටියේදී ඉන් ඔබ්බෙහි එපමණම නොවු රත් පිසුම් වනාහිත්, ඊට අනතුරුව ගෙවත් එසව පිටත් එසේම රත් කුමුදු වනාහිත් එසේම ඊට අනතුරුව සුදු කුමුදු වනාහිත්, ඊට අනතුරුව නිලෝත්පල වනාහිත්, ඊට අනතුරුව රත්කෝන්පල වනාහිත්, ඊට අවටින් සුදු රත් කැල් වනාහිත්, ඊට අනතුරුව කැකිරි ලඬු කොමොඬු ආදී මිහිරි රසවත් පල සහිත වැල් වනාහිත්, ඊට අනතුරුව අඩ යොදුන්ම පුළුල්වූ උක් වනාහිත් ද වූහ. එහි උක් දඩු පුවත් ගස් පමණ මග කැන්ගේ වෙයි. ඊට අනතුරුව පල සහිත කෙසෙල් වනාහිත් ද වීය. එහි ඉදි ගිය කදලි එල දෙකක් අනුභවකරන්නහු කලානත වෙන් එපමණ මගකැන්ගේය. ඊට අනතුරුව මග කැලි පමණ මගහැරු ප්‍රා සහිත කොස් වනාහිත් ඉන් ඔබ්බෙහි අඩ දඩු ජවුල් ආදී වනාහිත් ද වූහ. ලුහුඬුන්ම මේ මන්කිදැති විල් පෙදෙසෙහි අනුභව කටයුතුකරී අභවල් නම් එල වගීය නැතැයි කොකියකැක්කේය. මල් පිණත ගමයෙහි පිසුම් පත්ති වැනි නැවූ පුෂ්කරණීහුගේ ජලයෙන් සම් මිශ්‍රව සුදුසි භාජනයන් පැසි උනුව සවිවූ ගසකි ගලී මෙන් සුසැදි නිබන්, පොකුරු මිනම්වූ මේ මධුරතාරයද රැගෙන අසුදු කොණ්ඩකුකු නම් මග රහතන් වනන්සේට පිළිගන්වන්. ඒ පුෂ්කරණීගේ නෙලුඬු දැලිනගලිස් පමන මකකැන්ගේය. හෙද රැගෙන පිළිගන්වත් නෙලුල මතබර මුව පමණ වෙයි. එහි එක් සිදු රෙක්කි කලකක් පමණ කෂීර ධාර ඇත්තේ එය හෙද රැගෙන පිළිගන්වත් පත්ම බිජයෝ මී හා සයිරා ගමග යොදා දෙත්. උක් දඩු ගල් මතුසෙහි තබා පසින් මැඩීමෙන් වැගිර ගන උක් රහතෝ ඒ ඒ තත්වී සුග්‍රී කාපයෙන් පැසි කිරිගල් පිඬු මෙන් සහව සුන්දරී නිලේ කෙර රැගෙන පිළිගන්වත් කොස් කෙසෙල් අඩ දඩු ආදී මොනවට ඉදි ගිය නානාවිව එලාපල සපයාගෙන විත් පිළිගන්වන්නාහුය යනු කුමට කියවුණු නොලාභ පමුණෙහි නාගදන්ත කැසි දිව පුෂ්කරණී වායසකරේ අසුදුකොණ්ඩකුකු ස්වභවයන් වගන්ගේ

කලින් කල ඒ අදව් පුත්හුගේ විමක් දෙරට පිටු පිණිස වැඩිම කෙ
 රෙහි එකල්හි දිව්‍ය සුත්‍ර කෙරුන්වහන්සේට අරග්‍ය ගිනෙල්
 හා පොකුරු මිසුනු යුත් උදක රහිත ක්‍රීපාසාසයෙන් පාත්‍රය පුර
 දෙහි; ඒ දෙව් පුත් ගෙහෙමි කාශ්‍යප තරුණ කාසනෙහි විසි දො
 සක් අවිරුදු සුවදවත් ගිණෙලින් යන් ක්‍රීර සලාක දනසන් දුන්
 ගන්ස. එම කුසල මග්ගයෙන් දෙව් පුත් හට ඒ දිව්‍ය බොජුක නිම
 දම පකලවෙයි. ගෙරුන්වහන්සේ මෙසේ දෙලොස් අවිරුද්දක්ම
 ඒ මන්දකිනි විල් ගෙර වැස තමන්වහන්සේගේ ආයු සංස්කාරය
 දිවැසින් බලකුසේ ක්‍රියාව ගිය බැව් දැන කොතැන්හි පිරිනිවන් පාන්
 නෙමිදෝගෝසි නිතකුසේ දෙලොස් අවිරුද්දක් මව උපස්ථාන
 කරන්තාවු හන්ති ශ්‍රෙණිවන් විසින් දුෂකරවුක්ම කරණ ලද්දේය,
 එසේ ගෙසින් ගාස්තුවන්වහන්සේට අනුදන්වා මේ සේනිකගේ
 සමීපයෙහිම පිරිනිවන් පාන්සතමැයි නිඛය කරගත්තේය; මෙ
 සේ පිරිනිවන් පෑම සදහා කරණ ලද නිඛය ඇති ගෙරුන්වහන්
 සේ අකසට පැණතැගි අළුතු රුපොත්තමයානන්වහන්සේ වැඩිගුත්
 රජගනුවර කලැකුකනිවාප රම් අකුණි නාමොපලක්‍ෂිත වෙච්ච
 වන මහ විහාරයට වැඩිමවා බුදුන් දුක සිරිපා සිඹ දෙයනින් පිරිමදි
 මින් සාමිනි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්ස මම කොණ්ඩකුසල
 සුභගයන්වහන්ස මම කොණ්ඩකුසලයෙහි කියා නමද ප්‍රකාශ කල
 සේක.

කුමක් ගෙසින් නාම කීතියෙන් තමා ඇදුන්වුසේක්ද යත්;
 සකල ජනගිත තරුණ අළුතු රුපොත්තමයානන් වහන්සේ අමග
 පිළිසදර කපාබස් කරණ මා නොහඳුනාගන්නෝ මේ සුදු වු කෙස් ඇති
 කුදු වු නාමි මහණතෙම කවිදෝගෝසි සින් දුෂකොට අපායගාමිහු
 වෙත්. මා ගැදිනිමෙන් දසදසක් සන්වලෙහි ගාස්තැන්වහන්සේ
 මෙන් සුප්‍රසිද්ධ මහා ශ්‍රාවක කොණ්ඩකුසල මා කෙරෙහි හක්තසාදර
 උපදවා ප්‍රයන්තව බොහෝ සන්ධ්‍යා සවිභිපරුණක වෙන්යයි
 සලකා අපාය මාගීය වසා සවිනි මාගීය විවෘතීකරමින් තමන් මහන්
 සේ ගැඳුන්වුසේකි. එකල්හිවනාහි ආයුසමන් වඩිගිස සභිරයන්
 වහන්සේට මෙබඳු අදහසෙක් වුයේය. මේ ආයුසමන් අකුසලකොණි
 බකුසු සභිරයන්වහන්සේ ඉතා දීඝි කාලයකින් හෙවත් දෙලොස්
 අවිරුද්දක්හුගේ ඇවෑමෙන් අසේකවිට ප්‍රාතිහායනි රූපයෙන් යුත්
 නවු භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද එතනට
 හෙවත් වෙච්චවා රුණ්වට වැඩිමවා භාග්‍යවතුන්වහන්සේගේ පාමුල්
 හි වැද වැච්ච තරුණයන්වහන්සේගේ ශ්‍රීපාද පද්මය හම වුහුනිත්.

සිසිමෙන් හා දෙයනින් පිරිමැදීමද කරමින් සාමාන්‍ය භාග්‍යවත් බුදු රජාභක් වහන්ස: මම කොණ්ඩකුසුමය සුභතභක්වහන්ස මම කොණ්ඩකුසුමය කියා හමන් වහන්සේගේ කාම කීතියද කරණ සේක, එහෙයින් මම මේ ආයුස්මත් අඤ්ඤා කොණ්ඩකුසුම සථවිර යන්ට භාග්‍යවතුන්වහන්සේගේ ඉදිරියෙහි සුදුසුම භාවාවන්ගෙන් සුදුසු කරන්නෙමි නම් යෙහෙකැයි කියායි; ආයුස්මත් වචිතිය සථවිරගෙමේ හුභස්නෙන් කැහි සිට උතතරසභගය නැවත සකස් කිරීම වසයෙන් ඒ කාංසකොට පොරවා භාග්‍යවතුන්වහන්සේ යම නැතෙක්හිද එතනට ඇදීලී බැඳෙනණ බුදුරජානන් වහන්සේට මේ වර්ෂානික කාරණය සැලකලයේක. භාග්‍යවත් බුදුරජානන්වහන්ස මට වැටහෙයි හොඳරුමෙන් ඇති තර්කානන්වහන්ස මට කරුණු වැටහේයි කියායි; වචිතියය නුඹට වැටහේවායි හෙවත් වැටහෙන යමක් ඇතහොත් එය ප්‍රකාශකරවයි භාග්‍යවතුන්වහන්සේ වදලසේක.

මේ වචිතියසථවිර තෙමේ දසබලධාරී භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ කර එලොඹන්නාහු තර්කාන සමමා සම්බුදුරජානන් වහන්සේ මේ මේ ගුණ කරණකොටගෙන වන්දනා සිංහන් හා යමා නාය අවකාශය සමානා මහා සමුද්‍රා සමානා සාධාරණයකු සමානා අභිත සේසර සිංහ රුජගෙකු සමානා යනාදීන් උපමාකොට නොහෙක් පද සිය දහස් ගණනින් තර්කානන්වහන්සේගේ ගුණ වන්දනාකරමින්ම පෑමිණෙයි එහෙයින්ම ගෞරව තර්කාන යාහනෙහි මහා කරුණු වැටහීම ඇති ශ්‍රාවකයන් අතුරෙන් අග්‍ර තනතුරු ලත් සේකි. ඒ වචිතියසථවිරගේ වහන්සේගේ පුළු ප්‍රාණී නාව මෙසේ දහසුකු. සේ කෙසේදයත්? යටහිත දවස පිහුමතුරුතම බුදු සපුත් පවත්නා සමයෙහි ගෞරවනී නම් නුවර මහත් උප හොග පරිහොග සම්පත් ඇති කුලයක ඉසිද නුවන මුහුතුරු හිස බැවින් වෙහෙරට ගොස් බුදු දම් සවන කරමින් සිටියේම ඒ පිහුමතුරු නම් බුදුරජානන් වහන්සේ තමන්වහන්සේගේ සාසනගෙහි වහා කරුණු වැටහීම ඇති ශ්‍රාවකයන් අතුරෙන් මේ හිසුතෙම අග්‍රයයි කියා එක් හිසුමක්කට තනතුරු දුන්නාහු දක බුදුන් පලමු මහ සගනට මහ දන්දි මුද අනාභ්‍යාසෙහි කියීමේ බුදුසසුනෙක්හි වහා වැටහීම ඇති හිසුන් අතුරෙන් අග්‍රවම්වායි ප්‍රාණීහා කරණ ලදීත් ඒ බුදු රජාභක් වහන්සේ විසින්ද ඊට විවරනලී දී වදලසේක්. දීව ඇති තාක් කුසල්කොට ඒ කුසල මනිමයෙන් දෙවි මිනිස් දෙයනින්සි කොසක් හැප පිදීමත් අවුත් මේ බුදුධාත්පාදගෙහි ගැවැත් නුවර

එක්තරා බලපෑමක් කුලයක උපන්නේ ඕනෑම වඩිනියමානවකයෙකු නම් කලාහුය. හෙතෙම කුටුකැව් බවට පැමිණියේ කාන්තයන්ගේ සාම යන වේදනාව ඉහෙහිමෙන් හා ආචාරීන් සතුටුකොට ජවසියනම් විසඳීම මන්ත්‍රයෙන්ද ඉහෙහි මිනී හිස් කබලකට ඇඟිලි පිටි නියෙන් ගසා මෙහෙම අසවල් ආත්මයෙහි උපන්නාහති නියන්ට භැඬුව පිසු ගේය.

බ්‍රාහ්මණයෝ මෙය අපව ජීවිතාව පිණිස යහපත් මහෙකැයි සිතා වඩිනියමානවකයාව ප්‍රතිවර්තනා යා නාදවත්ති හිදුපානෙහි ගම් නිගමනමරාජධානි පිලිවෙලින් භැසිරෙමින් ණගරවාරයෙහි හෝ නිෂම් ගම් දෙරටුවෙහි හෝ යානාව නඩා මහ ජනයා රැස්වූ කල්හි යමෙක් වඩිනියමානවකයා දකිද බහුතම වස්තුව හෝ යහස් හෝ ලබයි සවසිරව හෝ ගන්ගසි කියත් එබස් ඇසු මහ ජනයා මිල දී හෝ වඩිනියමානවකයා දකිනු කැමතිවෙත්. රජරජ මනාමාතෘදිහු ඔවුන් වෙත පැමිණ ආචාරීන්ගේ දැනුම් කෙබඳුදැයි විවාල කල්හි නුඹවහන්සේලා නොදන්නෙහිය මුළු දඹදිවම අප ආචාරීන්ට සමාන පණිවිත කෙතෙකු නැත්තාහ තුන් වර්ෂක් තුල මිල කෙතෙකු හිස් කබලට නියපිටින් ගසා මෙහෙම අසවල් නැත උපකැසි කියාද ප්‍රකාශ කරන්නේයයි කී කල්හි වඩිනියගෙමේද මහ ජනයාගේ සැක දුරලීම පිණිස ඒ ඒ ජනයන් ගෙන්වා තම හමක්ගේ හතියද කියවත්. එහෙයින් මහ ජනයා අතින් සිය දහස් ගණන් වස්තුවද ලත්හ; බ්‍රාහ්මණයෝ වඩිනියමානවකයා රැගෙන ගමිණේ කැමති තාක් දුරු භැසිර නැවත සැවැත්තුවරට පැමිණියාහුය. වඩිනියගෙම ජෙතවන මහ විහාරයට නුදුරු තන්හි නැවතුනේ මෙසේසිතුවේය, ශ්‍රමණ හවත් ගෞතමයෝ බොහෝ පණිවිතයයි ලෝ වැස්සෝ කියත් එහෙයිනු/හැම කල්හි මොවුන්ගේම බස් රැගෙන හැසිරෙත් ට නොවටනේය පණිවිතයන්ගේ සම්පයටද යායුතුයයි සිතා හෙතෙම අන්‍ය බ්‍රාහ්මණයන්ට කියනුයේ ජෙපි යව මම විකදෙනෙකු යනෙ ගොස් ශ්‍රමණ හවත් ගෞතමයන් දක්නෙමිසි කියේය. එවිට අන්‍ය බ්‍රාහ්මණයෝ කියනුයේ වඩිනියය කුඹ ශ්‍රමණ හවත් ගෞතම යන් දක්නට අදහස් නොකල මැනව ඒ මහන ගොසුම් වෙත පැමිණි බොහෝදෙන මායාවෙන් ආවතීතය කෙරේයයි කියේය, වඩිනිය මානවකගෙමේද ඔවුන් බස් පිලිනොගෙන ශාස්තෘන්වහන්සේ වෙත පැමිණ මිහිරි පිළිසඳර කථාකොට එකත්පසෙක හුත්තේය. එවිට කථාගතයන්වහන්සේ වඩිනියය කිය යම් ශිල්පයක් දැනිදැයි විවාද වදාලහේක්. එහේය හවත් ගෞතමයන්වහන්ස ජවසිය නම් මස්ත්‍රයක් දැනිදැයි කියේය. ඒ මන්ත්‍රයෙන් කුමක් කෙරේද යත්

සිල 'අධි විනය අධිපුඤ සහ ත්‍රිවිධ සික්ඛාවන්ති තිත්තේන්තාවු මේ අඤ්ඤාකොණ්ඩඤ්ඤා සඵචිරයන් වහන්සේ ඒ සියල්ලවම් පෑමින්ගේ විස මහත් ආනුභාව ඇතිසේක. ත්‍රිවිදුප්ප්‍රාජ්නාවු සේක හෙවත් ප්‍රජේ නිව.සානුසමානිඤ්ඤා වුගිලත්පත්තිදන්තානුවනය ආශ්‍රව ක්‍ෂයධරතිඤ්ඤා සහ විද්‍යාත්‍රය ලත්සේක වෙතෝපරිඤ්ඤානයෙහි අතිදක්‍ෂාවුසේක බුදුරජාසන් වහන්සේ විසින් දෙහ ලද ධම්මිදුකාද ඇති අඤ්ඤාකොණ්ඩඤ්ඤා සඵචිරතෙමේ දෙවියන් සහිත ලොක සත්‍රි සා වෙස ධම්මානුසාසනා කරණ හෙයින් සාන්තා තම් වු බුදුරජා සන් වහන්සේගේ ශ්‍රීපාදවන්දය නමස්සාර කෙරේ යයි කීහාහි.

මෙසේ විසිහිත සඵචිරයන් වහන්සේ විසින් භාජාත්‍රය කින් ප්‍රකාශ කරණ ලද සභුති කර්ම සමාජනවු කල්හි ආයුස්මත් අඤ්ඤාකොණ්ඩඤ්ඤා සඵචිරතෙමේ භාගාවන් බුදු රජාසන් වහන්සේ සමග පිලිසදර කර්මකොට සාමිති බුදුරජා උන් වහන්ස මාගේ ආයු සංස්කාරය ක්‍ෂයව ගියේය. එසේ හෙයින් පිරිනිවන් පාත්තෙමැයි කීහා පරිනිවිනා කාලය දන්වුසේක. කොණ්ඩඤ්ඤා කොතන්හිදී පිරිනිවන් පාත් තෙහිදි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විවාර චදලසේක, සාමිති දෙ ලොස අචිරද්දක් මුළුලෙහි වත් පිලිවෙත් ආදියෙන් මව උපයා න කලාවු භසති ශ්‍රෙණිවසන් විසින් දුෂ්කරවුවක්ම කරණ ලද්දේය. එහෙයින් ඔලිත්තේ සම්පයෙහිදී පිරිනිවන් පාත්තෙමැයි ස.ලකල සේක. ඉක්බිති ශාස්තෘන් වහන්සේ අනුදන් කල්හි ඒ අඤ්ඤා කොණ්ඩඤ්ඤා සඵචිරතෙම භාග්‍යවතුන්වහන්සේ ප්‍රදක්‍ෂිණාකරමන් නමුස්කාරකොට සමාමිති බුදුරජාසන් වහන්ස මේ මාගේ ආදියෙහි වුද අත්තිමවුද, දුකීමෙහි ප්‍රකාශකොට මහ ජනයා හඬද්දීම වේඵ වන මහ වෙහෙරින් නික්ම දෙර කොටුවෙහි සිටියේ සෝක නොක රවි නොහඬව, බුඩාවාහොන්ඟු බුඩ සාවකාවා උප්පනනාසඛධාර අභිජ්ඣනකාසාමනන්පීති, හටගත් සංස්කාර ඇති බුදුවරයෝ හෝ වෙන්වා බුඩග්‍රාවකයෝ හෝ වෙන්වා නොනැසෙන්නාවු කිසි වෙක් නැතැයි යනාදින් මහ ජනයාව අවවාද දී අහසට පැණ නැගි මහ ජනයා බලා සිටිද්දීම මන්දකිති විල් නෙර ඕය එතම් පුෂ්කර ඤ්ඤෙන් ස්නානයකොට හැද පොරවා තමන්වහන්සේගේ සෙස පුත සකස්කොට තබා එදින රුත්‍රිය පිලිබද ප්‍රථම සාමාදී ත්‍රිවිධ යාමක ඵල සමවතින් ඉක්මවා ඉතා උදාසන් අනුපාදියෙස නිවාන ධාතු වෙන් පිරිනිවන් පා වදලසේක. තෙරැන් වහන්සේගේ පරි නිවාන ආසන නිමිත සියළු මාසයෝ ලේ ඵලවලින් බිතසමිතය

මුට්ඨානුභවය. භෙවත් වීඛෙසෙයස් නැමුකානුභවය. එදින උපසංඝාතයට වාරය පැමිණි හස්තිරුපතෙම තෙරුන්වහන්සේ පිරිනිව්වී මැවී නොදත් හෙයින් අරියම මුම දෝනා පැත්තා දුකැටු දඬු ආදිය තබා වත්කොට අනුභව කටයුතු මිහිරි පලාටල මැල පලවා තබා සත්මන් කෙලවර බලා සිටියේය. තෙරුන්වහන්සේ එදින තමා ඇතපත් කුටිතෙත් පිටත නික්මීම පවා නොදක්වා හස්තිරුපතෙම සිතනු නුයේ මේ කීසමන්දෝහෝ ආයතීයන් වහන්සේ පෙර දවස්හි උදෑසන ම සක්මන්කෙරෙහි මුට් දෝවනය කාසි අදමුකලී පත්සලින්ද පිටත නොනික්මුන ඉක්කන්සි සලකා කුටිතෙර ව්වාභීකොට බලනු යේ තෙරුන්වහන්සේ සැතපී හුත්තානු දක හෙයින් දීගුකොට ආස්වාස ප්‍රාස්වාසයන් ඇත්තේදෝහෝසි පරික්‍ෂා කරණුයේ නොපැවිති බැවි දුත තෙරුන්වහන්සේ පිරිනිවන් පැසක්කෙහි නිකම වශයෙන් සලකමින් සොබා මුට් කුල බහා මහන්සේ සබ්ද නහා හැටුයේය. සියළු හිමවත එකනිත් නාදවිය අටදහසක් හස්ති ශ්‍රෙණියේ පැමිණ තෙරුන්වහන්සේගේ මෘතදේහය ප්‍රේමව හස්ති රුපයාගේ කුමහස්ඵලය මතුගෙහි තබා සෙසු හස්තිහු සුපුස්ඵල එක එක අතු කැබලිලක් බැහිත් රූකෙණ පිරිවර හිමවත මුළුලම පෙලකරකොට පලමු ස්ථානයටම පැමිණියානුයේය. ශක්‍ර දේවත්ද තෙමේද විස්වකමේ දිව්‍ය පුත්‍රයාට ආමන්ත්‍රකතකොට දරුව අපගේ වැඩි මහළු සහෝදරවු අඤ්ඤාසකාණ්ඩඤ්ඤා ස්ඵටීරයන්වහන්සේ පිරිනිවන් පා වදලගේත සත්කාර කරන්නෙමු එහෙයින් කව යොදුන් සඵ රත්තමය කුටාකාරයක් හෙවත් රත් සිව් ගෙයක් කිරීමකාර වයි කීයේය. හෙතෙම එකතෙහි දිව අවුත් එසේ කොට තෙරුන්වහන්සේගේ මෘත සරිරය එහි ගොවා හස්තිරුපයන් අතටම දුන් නානුය. මව්නු නව යොදුන් සඵ රත්තමය රත් සිව් ගෙය මතවා රූකෙණ තුන් දහසක් යොදුන් හිමවත නැවත නැවතත් පෙලකර කරමින් අනුභවමණ්ණ කළානු. නැවත ඒ හස්තින්ගේ අතින් ආකාසගේත දෙවියො රූකෙණ සාධු ක්‍රීඩා කලානුය මවුන්ගේ අතින් වසාවලාහක දෙවියෝද මවුනතින් සිතවලාහක දෙවියෝද මවුනතින් උණ්චවලාහක දෙවියෝද මවුනතින් වානුමේහාරුජික දිව්‍ය ලෝක වාසි දෙවියෝද මවුනතින් නවීනිතා වැසි දෙවියෝද සනාදි ක්‍රමයෙන් පරනිර්මිත වසවර්තීනී දිව්‍යලෝකවාසි දෙවියෝද නැවත මුක්ඛපාරකද්‍රාදී බ්‍රහ්මලෝ වැසියෝද මවුනනාවුන්ගේ අතින්තින් අඤ්ඤාසකාණ්ඩඤ්ඤා ස්ඵටීරයන් වහන්සේගේ මෘතදේහය සහිත සවණිණ්ණය කුරුගෙය රූකෙණ පෙලකර කරමින් ගෙණ ගියේය නැවත ඒ ඒ බ්‍රහ්ම ලෝක වාසි බ්‍රහ්ම රුපයන්ගේ අතින්තින් අවුත්

පරතර්ථිත ව්‍යවස්ථාපනාදී වේදයන්වද ඔවුහුනිත් පිළිවෙලින් විත්
 අවදානාසක් පූර්ණ හස් ග්‍රෙවොන්වම කෙරුන්වහානාසේයේය වාහ
 දේශය ගතිත රන් සිව් ගෙය පැමිණියේය. කැවත ආදහනෝත්
 අවය සදහා උක් එක් දෙවතාපික් අතරගුල් පමණ සඳුන් ගැවය
 බැගින් තෙණ ඊළෙත් තනනලද විතනන නව ගොදුන්ම උක්විය
 තදකනතරව තෝරුවහන්සේ. ග් දේනෑ සහිත රන් සිව් ගෙය
 ව්‍යදකවිතකයෙහි කැබු කල්හි රජගහ කුවිටින් අහසට නැගී අනු
 රාඛ සරවිඳගන් වෙතැනේ ප්‍රමුඛ පන්සියයක් මහ රහතන් වහන්
 සේලා වැඩමවාගණ අස්සායනා කලාහුය. අසුරාඛ ස්ඵටිරයන්
 වහන්සේ ඔව්වදෙශ ආද කලසේක. බොහෝ දෙවියන්ව ඔව්වාව
 බොධවුවාහුය. ඒ පන්සියයක් දාදුතියන් වහන්සේලා දෙවෙති
 දවස්හි අදානාද්ගමන වේලායෙහිදී විතකගෙහි ගිණි නිවා ගමන්
 මල් කැඳුර වැනි යාදුන් පෙරගණක පුරගණ ගොස් භාග්‍යවත්
 බුදුරජාණන් වහන්සේද ගදකිලියෙන් නික්ම පෙර ගමන් වැඩිවො
 වෙච්චන දෙවුවෙහි වැඩි අවි සේක් ගාස්තාන් වහන්සේගේ ශ්‍රී
 සසතයෙහි තැබූසේක බුදුරජානන් වහන්සේ බාහු පෙරගණ පිළි
 ගනණ වහා පාවිටිය දෙශට ශ්‍රී හස්තය දිගුකල්පේ එකතෙහි පාවි
 ටිය විදි, බිව් විදී බුබුලුක් සමාන වෙවනාසයක් පැණ නාන්තේය
 එම වෙවනාසයෙහි භාග්‍යවත් අප සමො සම්බුදු රජානන් වහන්සේ
 ගේ ශ්‍රී හස්තයෙහිම බාහු පෙරගන නිබාන කලසේක් ඒ අඤ්ඤා
 කොණ්ඩඤ්ඤා ස්ඵටිර මහ රහතන් වහන්සේගේ බාහු පිහිටි වෙව
 නාස බොහෝ කල් නිරූපද්‍රව පැවැත්මෙන් බොහෝ සතියෝ
 පැවිලිනිස් සැප හා පරම උමණිය බෙමානි සුඤ්ඤාතර අමාමහ
 නිවන් සම්පත් සිඛකරගත්සේක.

ශ්‍රී සමම් වනුවරන්හි ස්වාමිවු අප සමිචා සමිබුදු සසුන්හි සියළු
 ශ්‍රී වකයන් වහන්සේලා අනුරෝන් පලමුකොට නාමාණධම්මාචඛෝධග
 නිරිමේන් තනතුරු ලත් මේ අඤ්ඤාකොණ්ඩඤ්ඤා ස්ඵටිර මහ රහ
 තන් වහන්සේගේ පුළු ප්‍රාණිතාව පිළිබඳ අනු පිළිවෙල කථාව
 සැපයවින් වෙහි දක්වනු ලැබේ.

තේ කෙසේද යත්, මේ මහා හදකල්පයට ලක්කයක් කපිත්
 මතුයෙහි ලෝ පකලවු පිඤ්ඤාතරකම් සමා සම්බුදුරජානන්
 වහන්සේ මහ ජනාධි අනුග්‍රහ පිණිස ගම් නිගමිගම් රජබානි
 පිළිවෙලින් පිබු පිණිස ගැසිර ගැසවනි කුවරට වැඩමවා
 එහි කරවන ලද ආරාමයෙක්හි වැඩ වාසයකර වදලසේක.

එසමයෙහි මේ අදහස්කාරීන්වහුද ස්ඵරිතනාමි ගංස
විකී නුවර කෑගාහි මහා සාර කුලයෙකැති උපන්තෙත් එක් දවසෙක
ධම්මදෙණනා සාලයෙකැති ගංසටති නුවර වැසෙහා බුදුහු සම
තැනෙකැතිද බිමමය සමී තැනෙකැතිද සංඝනා සමී තැනෙකැතිද එදී
සාවච අවනතව ප්‍රාග්භාරව ගඳ මල් ඇසත් අත් ඇතිව ගත්තාවු
මහ ජනයා සමග බිමමදේසනා ස්ථානයට එලඹිණි. එසමයෙහි
වනාහි පිහුම්තුරු තම බුදුරජානන් වහන්සේ හමන් වහන්සේගේ
ශාසනයෙහි පළමුකොට ප්‍රතිවේධ කරණ ලද බිමම ඇති එක් සිසු
කෙනෙකුත් ඒ තහුස්ථානයෙහි තබා වදලසේක. කුල පුත්‍රයෙම ඒ
කාරණය දැක මේ සිසුන්වහන්සේවුකලී මහ පිතෘණියෙක සවිඥ
ගත් වහන්සේ භූර මුතවහන්සේට පලමුව බිමම ප්‍රතිවේධන කල
අතික් කෙසෙක් නම් කැරැහේග. මෙද එක් බුදු සස්තෙකැති පලමු
කොට බිමම ප්‍රතිවේධ කරන්ට සමීච්චිතනෙම නම් ඉතා සෙසෙ
කැසී සිතා, දම දෙසුම් කෙලවර බුදුන් කර එලඹී සෙට දවස මාසේ
සිසුව පිලිගත මැනවැසී පැවරිය බුදුහු එය ඉවතා වදලසේක,
තදහන්තරව බුදුන් වැද පැද කුණුකොට නමැගේ ගෙව ගොස්
සකල රුහියෙහි බුදුන් වැඩ හිදිනා තැන සුවද මල්දමින් සරතා
පුණිත බාදුන් ගොදුන්දීම් පිළිසෙල කරවා රඟ දක්ම ගිත කල
ලක්ෂණක් පිරිවර සිසුන් සහිත තථාසනයන් වහන්සේ තම ගෘහ
සෙහි වඩා හිදුවා විසිතුරු කැඳ අවුලුවන් සුන් නානා සුප ව්‍යඤ්ජ
නාදීසෙන් සුන් සුතකම් සාලී ගොස්ස වලදවා බත් කිත කෙලවර
තුන් සිවුදූ පිණිස වඩග වස්තූන් බුදුන් පිරිපාමුල තබා සිතනුසේ
මම මහන්වු තනතුරක් පැමිණි ගැසිරෙණ බැවින් එක් දවසක්ම
දත් දී එබන්දක් පැතීම නුසුදුසු පිළිවෙලින් සත් දවසක්) මහ
දත් දී ප්‍රාචීනා කරන්තමැසී යනිටුන්කොට ගෙනෙම එම නිත,
සෙන් සහියක් මහ දත් දී බත් කිසා කෙලවරෙහි වස්තු කොටුල
විවාහකරවා උතුම් සිසුම් වස්තු තරුගත පාමුලිති තබා ලක්ෂණ
මහ සහණව තුන් සිව්දු ප්‍රදාකොට ගාගන්වන් බුදුරජානන් වහන්
සේ කර එලඹී සමාමිති බුදුරජානන් වහන්ස නුබවහන්සේ විදින
මෙහිත් සන්දිනකින් මතුබවිති සම ඒ සිසු කෙනෙක් ඒ තහුස්ථාන
යෙහි තබන ලද්දේද, එමෙන් මමද මතු පහළවත බුදුකෙනෙකුත්
සේ සස්තෙකැති පැවිදිට පලමුකොට නිවැණ බිමිය ප්‍රතිවේධ කරන්ට
පොහොසත්වෙමිවාහි කියා ශාස්තෘ පාදමුලෙහි මස්තකයෙන්
වැදගොන්තේග, ශාස්තෘවු බුදුරජානන් වහන්සේ ඔහු වදන් අසා
මේ කුල පුත් කෙමේ මහත් අධිකාරයෙක් කරණ ලද්දේය. මොහු
ඳෝ මොහු නිවා ව සිදු වුවද අන්ති අතාකත ඥාන මෙහෙය බුදු

වදල කල්කී දිදුමත බීච් දැක බුදුරජානන් වහන්සේ ඕනට මෙසේ වදලසේක— එමබා භූලපුත්‍රය මෙයට ලක්‍ෂ්‍යයක් කරන් කෙලවර ආත්‍යාගතයෙහි යෙදෙම නම් බුදු කෙනෙක් උපදහාන නුඹ ඒ බුදුන්සේ පලමු දම් දෙසුම්වන ත්‍රිපරිවතී බලවනකකපවනතන සුත්‍රා වසානායෙහි අවලොස් කෙලක් බිඹුන් හා සමග දහසක් කසින් ප්‍රති මණ්ඩිත උතුම් සෝවාන් පෙළෙහි පිහිටන්සේයයි කියා කුල පුත්‍ර යාව විවරණ දී වදලසේක, තදනන්ත රච ශාසනයන් වහන්සේ සුචාසු දහසක් බලිස්කකියන් දේශනාකර වදරා නිරුපධියෙස නිජිණ බාභුවෙන් පිරිනිවන් පෑසේක, පිරිනිවියාමු ඒ තරාගතයන් වහන් සේසේ ශ්‍රී ංරිරය රන් කදක්සේ ඒකසතව සිරියේය. රුවන් මුවා ගබොලින් හා සිරියල් මකෝසිලයෙන් මැවී කියද තලතෙලින් දිය කීතද කරණ ලදුව බදිතලද උන්වහනිසේසේ බාභු වෛතසය සන් යොදුනක් උස්වුසේන, බුදුන් ජීවමාන කල්කී ංරිර ප්‍රභාව දෙලොස් යොදුනක් තන්හි පැහිර පැවැත්සේය. පිරිනිවියාමු ඒ සවිඥන් වහන්සේසේ ංරිරයෙන් රැස් කලඹ කික්ම සියක් යොදුන් තෑන පැහිර පැවැත්සේය. විවරණ ලත් සිටු පුත් තෙමේ බුදුරජානන් වහන්සේසේ ංරිර වෛතසය වටකොට රුවන් ඇඟ දහසක් කර ව්‍ය සෑය පිහිටුවන දිනයෙහි වෛතසාභ්‍යන්තරයෙහි රුවන් ගෙ යක්ද කරවිය ගෙනම හවිරුදු ලක්‍ෂ්‍යයක් මුළුලෙහි මහන්වු දුනාදී පින්කම්කොට එසින් සෑව දෙව් ලොව උපන්සේය. දෙව් මිනිස් දෙහතියෙහි සැරි කරන්නාවූ ඕනට නිවානු දහස් නවසිය නව කල්පයක් ඉක්මුතානුය. මෙතෙක් කල් ඇවැසෙත් මෙ මහා හද කල්පයට ඒතානු කපකින් යව මේ කුල පුත්‍රතෙමී බිත්වුමනි නුවර දෙර ගමිහි කෙලඹී ගෙයක උපන්සේය. ඕනට මහාකාලයයි කමෙන් විය. ඕනට වුලභාල නම මලනු කෙනෙක්ද වූසේය. එසම යෙහි විපස්සි ංරිරියනියෙම තුසි සුරයෙන් සෑව අවුත් බන්වුමනි නුවර බන්වුම රජහුසේ අහ මෙහෙසිය කුෂ ඉපිද අනුක්‍රමයෙන් බ්‍රිඩ රුජ්ජාව පැමිණ දහම් දෙහනු පිණිස මහ බඹුනු විසින් ආරාධිතවු සේක් කවරෙක්හට පලවු දහම් දෙසන්තෙමීදෝගෝසි සිතා කවන්වහන්සේසේ මලණුවු බණ්ඩ නම් රජ කුමර ගෙනම සහ තියන නම් පෙරව් බවුනු පුත් ගෙනමන් බවීම ප්‍රතිවේධයට සමඪීයෙහෙයි දුන බවුන්ට දහම් දෙහම් පිහ රජහටද සහිග්‍රහ කරන්නෙමැයි සිතා වදරු බෝ මැඩින් අහසට නැගි වින් “ංබමමගදය” නම් උග ංතනී බැස බවුන් කැඳවා බන වදල කල්කී යවාසු දහසක් ප්‍රාණින් සමස දෙදෙනම අර්හතියෙහි පිහිටියානුය. ඉක්බිති බෝසත් කල්කී අනුව මැවිදිමු අනිකුදු යවාසු දහසක් කුල දරුවෝ බුදුන් සවිපයට

එලඹියාහු හුගත් දම් අසා රහත් පොලොකී පිහිටියාහුස ශාස්තෘන් වහන්සේ එතන්හිම එ බණ්ඩ ස්වරයන් අග සවි තනතුරෙහිද භීසා ස්වරයෙම දෙවැනි අග සවි තනතුරෙහිද නබාලයේක. රජතෙමෙත් එවන් අයා පුතනුවත් දකිනු පිණිස උසනට ගොස් දම් දෙහුම් අසා තිසරණෙහි පිහිටා දෙවන දින හික්කාව පිණිස පවරා කකසා වැද පැද ඔනුකොට නික්ම ගිය රජ තෙම ආ දවරකතව හීද මෙසේ සිතීය. මා දෙවු පුතනුවත් මනාචිත්තමත් කොට බුදු බුහ විනිස පුත්‍රතෙම අග සවි වුයේය පුරෝහිත පුත්‍රතෙම දෙවැනි ශ්‍රාවක වුයේය. අවසෙස හික්කුල වනාහි හිසි කල්හිද මපුතනුවත් පිරිවරම ගාඤ්ඤාණාහුස මේ සියල්ලෝම පුළුඳෙහිද දුනුදු මට්ම හාරයක එහෙහිත් මමම උපස්ථානකරම් අත්‍යයන්ට අවකාශ නො දෙමැයි සිතා වෙහෙර ඒකපල් දෙරටුව පවත් රජ වාසල දක් වා මග දෙපස කිහිටි පවුරක් කරවා වස්තුයෙන් වසා මත්තෙහි රත් කරැගෙන් විසිඳුරුවු එලෙන විවිධ මල්දම් ඇති විෂකන්ද කරවා විසිඳුරු අගනා ඇති රියෙන් බිම දොරුවා ඇතුලත මග දෙපස මල් ගස් පුත් කලස් තබවවා සියළු මාගීය සුවද ගන්වා භාග්‍යවතුන්වහන්සේට කල් දන්වුයේය. සවිඥ දිවාකර තෙම හික්කු සංඝයා විසින් පිරිවරණ ලදුව ගිර හවසනය වැඩ අතර කිසි නිමවා විහාරයට වඩනාසේක, මේ නියායෙන් කල් ගතවන කල්හි නගර වාසිහු සිතූහ ශාස්තෘන්වහන්සේ ලොව පහලව දදව සත් අවිරුදු සත් මහත් ගතවුහ මෙතෙක් කල් දක්නට පවා නොලත් හෙහිත් දන් දීම් ආදියක් කෙසේ කරමුද රජතෙමේ මගේම රත්තතුගසි මමනිය කොට උපස්ථාන කෙරෙහි ශාස්තෘන් වහන්සේ දෙවියන් සහිත ලෝකයාට වැඩ පිණිසම උපන්සේක, නරකයනෙම රජනට ලාභණවුයෙන් අත්‍යයන්ට හිරපුල් වනසක් සේ සිහිල්වුයේත් නො වෙයි. ඉදින් අපට ශාස්තෘන්වහන්සේ නොදෙන්නාහු නම් රජහු සමග සුදකොට නමුත් හික්කු සංඝයා රැගෙන දුතාදී පින්කම් කරමිහසි සලකා සෙතෙව් රදුන් වෙත එලඹ එපවත් සැලකොට කිමෙක අපට පක්‍ෂවත්තහුදැයි විවාලාහුස. එවිට සෙතෙව්තෙම කියනුයේ නොපට පක්‍ෂවෙමී එනතුදු වුවත් පලමු දිනය මට දිය සුතුගසි කියේය. නගර වාසිහු එය පිළිගත් කල්හි සෙතෙව්තෙම රජවෙත එලඹ ශාස්තෘන් වහන්සේට නුඹම උපස්ථාන කරන්සතුය අපි නොලබමුසයි කියා නගර වාසිහු මබවහන්සේට කීපියාහුස. දෙවියන්වහන්සේ දුනුදු නොලබන්නාහු නම් මබ හා සමග සුද කරනු ඔබ්බෙන්තාගසි කියේය. දරුව සුද කරන්සේ නමුදු හික්කු සහිසයා නොදෙමැයි කී කල්හි, දෙවියන්වහන්සේ ඔබ මෙතෙකර

වෝඛව හා සමග සුඛ කර්මකම් කියති නුඛවහන්සේ ඝවරක්ඛු
 ගොලා සුදු කරන්නාහුදැයි විවාදය, ඇති දැව නුඛ සෙවිරන්
 වූයෙන් නොදිදැයි කි කල්හි දෙවනත්වයන්ග මම නුවර වැස්සන්
 ගැර සුඛයට පොහොසත් නොදෙමි කියා ඉක්බිති රජතෙම සිත
 නුයේ නුවර වැස්සෝ බලවන්ස සෙනෙවියෙසේද ඔවුන්ටම පක්ෂ
 යයි දැන අතින් සත් අවුරුදු සත් මසක් මවම ජයන්වයි කීහ. නුවර
 වැස්සෝ ඒ නොගිවිසාන, රජතෙම ගත අවිරුද්දෙහි පස් අවිරුද්
 දෙකැති මෙසේ අඩුකරන්නාහු අතින් සත් දවසක් හිඤ්ඤා සංඝයා
 ඉලවුන නුවර වැස්සෝද එය ගිවිසානුය, රජතෙම සත්. ඝවිරුදු
 සය මහකට සැරසු දැන වුවස සත් දිනකටම සරසා කිසි කෙනෙ
 කු තවත් නොදැක්වම සදාසක් දන් දී සත්වන දිනෙහි නුවරැන්
 කැඳවා දරුවෙහි මෙබඳු දකක් දෙත්ව පූජා කෙහිදැයි විවාදග
 ඔදිනු හැක්කෙමුයි සැලකලාහුය, රජතෙම පිටි අතින් කදුළු පිසි
 මිස වුදුන් වැද සාමිති සැර පක්ෂයක් හිඤ්ඤා අතිකක්ඛට හාර
 නොකොට දීවී ඇති තාක් මම උපසාන කරන්නෙමැයි සිතූයෙම
 ගාතවත් වුදුරාජාත්ව වහන්ස නුවර වැස්සෝ අපට දන් දෙත්ව
 නොලැබෙත්යයි කීපෙහි එබැවින් මා විසින් වුදුන් ඇතුළු මග සග
 නට උපසාන කිරීම නුවරැන්ට අනුදන්සේක සෙව දවස පවත්
 ඔවුන්ට අනුග්‍රහ කළ මැනවැයි සැලකලාහුය. ඉක්බිති දෙවන දින
 කෙතෙවියෙම මන දන් දුන්සේය නැවත නුවර වැස්සෝ රජුරු
 එන් කළ අන්කාරයට ඉතා අධිකවූ සත්කාර සම්මානකොට දන්
 දුන්නාහුය. මේ නියායෙන් සකළ නගර වාසින්සේ දැන පරම්පරාව
 ගත විමෙන් වාරග්‍රාමිවාසිනු සත්කාර සම්මාන සැපසුග මහා කාල
 කෙළෙඹිනෙමේ මලනු වූ කාලයින්ට කියනුයේ තවාගතයන්
 වහන්සේට සෙව දවස සත්කාර කිරීම අපට පැමිණෙයි. කෙබඳු
 සත්කාරයක් කරමෝදැයි කිය. බැසන්වහන්ස නුඛම දැනගත
 මැනවැයි කියේය. ඉදින් මාගේ රුවියෙත් කරන්නෙමි නම් නො
 ලොස් කිරියක් පමණවූ පෙ කැල් කොපති ගැබ් ගන්නාවූ කැල්
 ගොසමී ඇත්තාග. බණ්ඩි පලා ගැල් බඩ ගෙණ වුදුරජාහන්වහන්
 සේට සුදුසු අගරක් පිසවමුයි කිය. මෙසේ කිරීම කිසිවක් හටන්
 උපකාරසෙක් නොවෙයි එහෙයින් මව එය රුවී නොවන්නේයයි
 කීහ. ඉදින් නුඛ එසේ කියන්නෙහි නම් මම මාගේ කොටස
 කැමැත්තක් කරමි කියා කැල් කෙත දෙකට බෙදා අව කිරියක්
 තත්හි ඉමී තබබවා මහා කාල කෙම තම කොටසෙහි කැල් ගැබ්
 පලා රැගෙණ දීය නුඛුසු කිරෙන් පිසවා වතුමවුර බහා වුදු පෞරාණික
 මහසගනට දුන්නාහුය, කැල් බඩ පලාතත්තැන් නැවත පිරිහිණේය.

මේ නියායෙන් ප්‍රථකගාදයඟාදී වසයෙන් එකම සත්‍යයෙන්
 කව වාරයකම අග්‍ර සත්‍ය දහ ප්‍රදාය කෙලේ. ඒ සත්‍යයද ඉතා
 වැඩිකක්ම සමූහිවිස. යම් තාක් සමූහයන් වගන්සේ ජවමාණව වැඩ
 සිටියාහුද තෙමේත් යම් තාක් ජවත්විද ඒ තාක් කල් එම නියා
 යෙන්ම පිස්කම්කොට එසින් සැව දෙවිමිනින් දෙනසියෙහි අනුචක්
 කල්පයක් මුළුලෙහි සැප විද අප බුදුන් ලෝ පහලවු කල කිමුල්
 වත් පුරුසට නුදුරු තැන දොන වසතු නම බවුතු ගම බ්‍රාහ්මණ
 මහා සාර කුලයෙක ඉපිද කොණ්ඩසුද්දුමානවකසයි ප්‍රසිඛවුන, නෙ
 තෙම නුවතැති බවට පැමිණ වේදනුය ඉසනණ ලක්‍ෂණ මන්ත්‍රයන්
 ගේ පරතෙරව ගියාහුය. එසමනෙහි අප මහ පව්සතානන්වගන්සේ
 තුසි පුරයෙන් සැව අවුත් කිමුල්වත් පුරයෙහි ඉපිද වදාලසේක,
 උන්වගන්සේට කම් තවන දින අවුරු රහියක් බවුතන් නව වස්තු
 ගඳවා අල්පෝදක මටු පායාස අනුභව කරවා ඔවුනතුරෙන් අවදෙ
 නෙකු තෝර දැනෙණ මතු මහල්කෙලෙහි හිදුවා සරගා පිලියෙල
 කරණ ලද බෝසතානන් වගන්සේව දුහුල් සුමුළුයෙක දොවා
 ලක්‍ෂණ පරිග්‍රහණය පිණිස ඔවුන් වෙත ගෙන ගියාහුය, එවිට
 ප්‍රධානාසනෙහි හුන් බවුණු තෙම ඇඟුළු බ්‍රාහ්මණයෝ සත්
 දෙනෙක්ම මහ බෝසතානන් මුකන්සේගේ යටි සම්පත්තිය බලා
 ඉදින් මෙතෙම ගිහි නෙහි විනම් සක්විති රජ වන සේක, පැවිදි
 විනම් බුදුවන සේකැයි දෙනගන්සේ දක දෙගැහිල්ලක් එසවුක, ඔවු
 නතුරෙන් හැමට බාලවු කාතාධිකාර ඇති පස්විම හවික සළු කෙ
 තෙක වු විසාරද ප්‍රඥ සම්පතති ඇති කොණ්ඩසුද්දුමානවක තෙම
 බෝසතානන් වගන්සේගේ යටි ර ලක්‍ෂණවර සම්පත් බලා මේ
 ලක්‍ෂණයන් යුත් කෙතෙකු ගිහි නෙහි විසිමේක් තම් නැග මුත්
 වගන්සේ එකැනියෙන්ම සවි කෙලෙස් සිදු බුදුවන සේක්ගෙහි එක්
 ගහියක්ම දක එක් ඇහිල්ලක් එසවිය. බ්‍රාහ්මණයෝද තම තමන්
 වාසස්ථානවලට පැමිණ පුත්‍රයන් කැඳවා කියනුගේ දුරුවෙහි අපි
 මහලවුමික. සුදවුන් මහ රද පුත් සිදුහන් කුමාරතෙම එකැහියෙන්
 බුදුවන සේක, තෙපි ඒ කුමාරතෙම බුදුවු කල උන්වගන්සේගේ
 සස්තෙහි පැවිදිවෙන්වාසි කීවාහු සුදවුන් මහ රජතෙමේද
 බෝසතානන් වගන්සේව කිසි මවි දසි දසාදීන් තබා කුමාර පෙල
 කරන් වහිසගට පැමිණවුන, මහ බෝසත් තෙමේත් වැඩිවිස පැමිණ
 දෙවි කුමාරකු මෙන් සම්පත් අනුභවකොට කාමයෙහි අදිතව හා
 කෙසේකුමාසගෙහි අනුසසුන් දුක රහල් කුමර උපත් දින ජනනාමා
 ත්‍ය සභායකොට කන්ටක භාමි අසුධාරුසිට දෙවියන් විසින් හල
 දෙවින් මහාභිනික්මන් නික්ම එම රහුසෙහිම රට තුනක් ඉක්මවු

අනුකූලව හදි තිරසෙහිදී සලකා නම් මහ බලකාය විසින් එලවනලද අවපිරිකර රැකෙන පැවිදිව සිටින වස් මහ ගෙර කෙනෙකු මෙන් ප්‍රසාදවනු ලබන ඉතිහාසයක් යුක්තව රජගහ කුමාරව පැමිණ සිටි සිහා පාණ්ඩව පවසා ජායාබවයි වැඩිවිද අතර වලඳ මතට රජසාම රාජ්‍යයෙන් පවරණ ලදුව එය ප්‍රතිපත්තිය නොව අනුකූලයෙන් උරුවෙල් දැනවීමට වැඩිවනොට ප්‍රධාන වියදි වැඩිව පිණිස මෙය සුදුසු භූමියෙකැයි සලකා එහි වාසය කළසේක එයමගෙහි කොණ්ඩඤ්ඤ ඩ්‍රාග්මණ්‍යා හැර අන්‍ය ඩ්‍රාග්මණ්‍යෝ සන්දේශම කවිවු පරිදි ම. පරපලාව ගියාහුය. හැමට තැනවු ලක්ෂණ පරිශ්‍රාගක කොණ්ඩඤ්ඤ මානවක කෙමේ නිසේනවුබ්‍යය, ගෙතෙම මහ බෝසතානන් පැවිදිවුකසි අසා ඒ ඩ්‍රාග්මණ්‍යන් සන්දේශයෙන් දැරුව ර කැර එළඹ පින්වත්කි සිදුකන් කුමරකෙම පැවිදිවු සේකය. නිසැකවම ගෙනෙම වුදු වන් නාහ, ඉදින් කොපසන් පිතෘහු නිරුපද්‍රවනු කම් අදම පැවිදි වන් නාහුය. ඉදින් තෙපින් කැමැත්තනු නම් එහි මම ඒ මහෝත්තම යන්ට අනුව පැවිදි වන්තෙමසි කීසේය, එහිට මහු හැමදෙනම එකවරදැවින නුහුණුවනු සතරදෙනෙක් කොණ්ඩඤ්ඤ ඩ්‍රාග්මණ්‍යා ප්‍රවුබන්ධාට ගෙණ පැවිදිවුවාහුය. මේ පැවිදි පස්දෙන ගම් නිසම් ගම් රජධානි පිළිවෙලින් පිළු සිහා ඇවිදිනාහු බෝසතානන් වහන් සේ වෙනට පැමිණියාහුය, ඔවුහු මහ බෝසතානන් සාවුරුද්දක් මහා විසති කරණ කල්හි “දුන් බුදුවන්තාහ දුන් බුදුවන්තාහයි” සිතනින් මහ බෝසතානන්ට උපසථාන කරන්තාහු උන්වහන් සේව සමීපාවරම වුවාහුය, මහ බෝසතානන් වහන්සේ සම් කලෙක එක් තල සහලූටක් ආදින් වලඳ දුන්නරකාරිකෂයන් ආසනී ධර්ම ප්‍රතිවේධන තොවන බැව් දුන ඔලාරිකාහාර පරිභෝග කල සේකද එකල්හි ඒ පැවිදි පස්නම බෝසතානන් වහන්සේ හැර ගොස් ඉති පතනයට පැමිණියාහුය. ඉන්බිනි. බෝධිසත්වයන් වහන්සේ ඔලාරිකාහාර පරිභෝගයෙන් සිව් මස්. ලෙසක පරිපුරණයකොට වෙසන පුණ්‍ය පොහෝ දින සුරාන කම් සිටු දිගනිස විසින් එලවන ලද වර බොජුන් වලඳ රන් තලය උඩුගා යවා අද බුදුවන්තෙමැහි කරණ ලද සතිවුහන් ඇතිව සවස් වේලෙහි කාල නම් තාරදහු විසින් නොසෙක් සතුහි සතයෙන් වණ්ණතා කරණු ලබමින් මහ නම මැඩව තැගි අවලසථාතසෙහි නැගෙනහිරි බලවක බානුවට අතිවුටට පලක් බැඳ වැඩ සිට වතුරභන සමන්විත විසිසිසිසිසිසිසිසි කොට නිරු අස්තයට නොපැමිණි කලම මාර බල විධමනය කොපු ප්‍රථි සාමයෙහි පෙර විසු කඳ පිළිවෙල සිතිනොට මැදුම් යම දිවැස් පනය අවසම අභූරෙහි ප්‍රතිතස සමුත්පාදයෙහි ඥානය බහා අනු

ලොම ප්‍රති ලොම වගකෙත් ප්‍රත්‍යාවෘත්තය සම්මතිය ය කිරීමෙන් සිංහල බුදුධර්මයන් විසින් ප්‍රතිවේධ කරණ ලද සමූහකාන්‍යය අවබෝධ කොට නිවන් අරමුණුකොට පැවති එල සමවතින් එනිම සති යක් කල් යැවූ ගේක, මේ නියායෙන් බෝ මෑදකි තේ සති යවා කිරි පල රුක් මුලෙහි මී පිඬු බොජුන් වලද නැවත පේපාල නිලොඩ මුලයට පැමිණ එහි වැඩ හුන් සේක් බමුම ගමිතිරතිය ප්‍රත්‍ය වේක්‍යා කොට මන්දෙත්තාහි බවට සිත හැමෙන සැලි මහ බඩු විසින් අපදනා ලදුට බුදු ආසිත් ලොව බලා වදාන භික්‍ෂුන්දියාදී ප්‍රහේදගත වීත් ජනකන් දුක දම දෙසුම් පිණිස මහ බඩහට ප්‍රති ඥදී මම පලමුව කවරෙක් හට දහම් දෙසත්තෙමිදෝනෝසි සිතා ආලාර උදදක ය නතවුස් දෙදෙන කපරිත කල බැව් දන නැවත සිතන සේක් උරුවෙල් දනව්වෙහි දුන්නරත්‍රියා කරණ සමයෙහි මට බොහෝ උපසමාන කලාවු පඤ්ච වර්ගීය භික්‍ෂුන්ට පලමුව දහම් දෙසත්තෙමි සාමීයෙහෙකැයි සිතා වදලසේකි, තවද අඤ්ඤ කොණ්ඩඤ්ඤ බ්‍රාහ්මණයන් හැර පලමුව බමුම ප්‍රතිවේධයට පොහොසත්වූ අන් කිසි මිනිස් ගහෙක් හැන් නමග. මේ අනුය ගද හාම කල්ප ලක්‍ෂ්‍යක් මුළුලෙහි අධිකාර කමීම කෙළේය. බුදු පා මොක් මහ සගණට එකම ගණයෙන් නව වාරයක් අගාස් දන් දුන්නාහුය. ඉක්බිතිවෙත් ගාස්තාවු බුදුරජනන් වහන්සේ පා සිවරු රැගෙන ක්‍රමයෙන් ඉසිපතනාරාමයට වැඩ පඤ්ච වර්ගීය භික්‍ෂුන් යම් තැනෙකදී එහි වැඩමකල සේක, ඒ භික්‍ෂුහු හාග්‍ය වතුන් වහන්සේ වඩනාහු දක නමන් කතිකාවෙහි පිහිටිය නොහැ කිවුවාහු එක් තමක් පා සිවරු පිළිකන්ත එක්කමක් අසුන් පැනවුන එක් නමක් පා දෙවුයේය එක් නමක් තල් වැට ගෙන ටවන් සැලිය. මෙසේ වන් දක්වා බුදුන් හමුවෙහි හුන් කල්හි ගාස් තාන් වහන්සේ කොණ්ඩඤ්ඤ තෙරුන් කාග ගාසම් කොට ගෙන ත්‍රිපරිනිත්ත දම්සක් පැවතුන් සුභ්‍රාත්‍යග දෙගනා කරන්ට ආරම්භ කල සේක, මිනිස් පිරිස පස්දෙනෙක්ම වුක, දෙව් පිරිස අප්‍රමාණවීග දෙගනා කෙලවර කොණ්ඩඤ්ඤ ස්ඵරිතෙම අවලොක් කෙලක් බ්‍රහ්මයන් සමග සෝවාන් පෙලෙහි පිහිටි සේක, එකල්හි ගාස්තාන් වහන්සේ අපමණ දුන්නර ප්‍රතිපදාවෙන් මවිසින් ගෙනෙතලද බමීග පළමුකොට අවබෝධ කල හෙයින් මෙතෙම අඤ්ඤකොණ්ඩඤ්ඤ නිමැහි තෙරුන්වහන්සේට ආමන්ත්‍රණය කෙරෙමින්” අඤ්ඤසි වතහො කොණ්ඩඤ්ඤ අඤ්ඤසි වතහො කොණ්ඩඤ්ඤ “ගන් මේ ප්‍රිති වාකයා වදලසේක, තෙරුන්වහන්සේට එයම නාමය වී ය

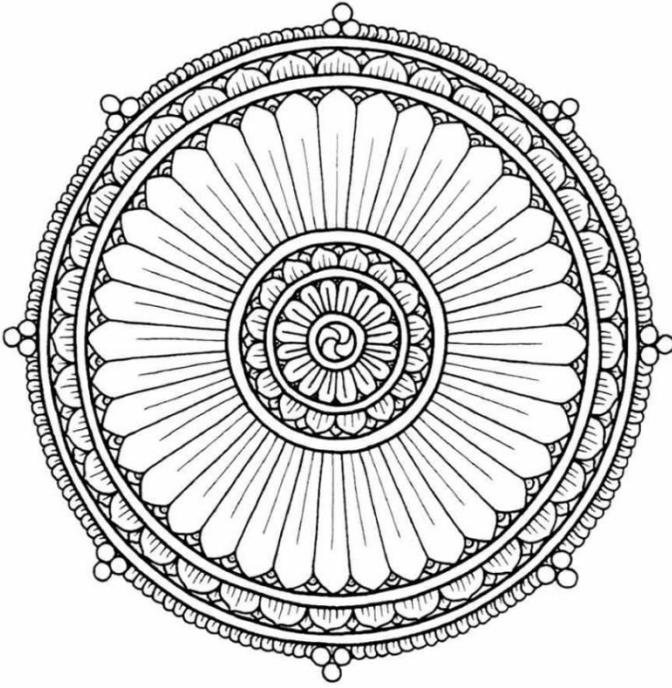
මෙසේ ඒ අක්කුකොණ්ඩක්කු ස්ථවිරනෙමි ඇහල පුර පහලොස්
 වක් ද සෝවාන් පෙලෙහි පිහිටියෙක, අව පැලවී දින හද්දිය ස්ථ
 වීරයන් වහන්සේද දියවක් දින වස්ස ස්ථවීරයන් වහන්සේද නිය
 වක් දින මහා නාම ස්ථවීරයන් වහන්සේද ජලවක් දින අසාඪී
 ස්ථවීරයන් වහන්සේද සෝවාන් පෙලෙහි පිහිටියාහුය. විසේනිය
 දින අසාත්ම ලක්ඛණ සුත්තානන දෙසනාවසාතයෙහි ගැමිදෙනා
 වසන්සේම අර්භත් ඵලයෙහි පිහිටියෙක, එසමයෙහි මුණිස් ලොව
 රහතන් වහන්සේලා සතමක් විදාමානවිය. එතැන් පටන් ගාස්
 තෘත් වහන්සේ සස කුල පුත්තාදී විනෝජනාසත්ව බමුණාමාත පාණය
 කරවා බොහෝදෙන සමග මොක් සැපෙහි පිහිටුවා දඹදිව ගෙලෙහි
 තම බුදු සසුන් වඩා මුළු දඹදිව කාශාය වස්ත්‍රයෙන් බඩුළුවා. හික්කු
 හුක්කුණි සම්බ්‍රාහ්ම සෘෂිත්සේ ගමනා ගමනයෙන් ජනිත වීචර වාත
 සෙන් ප්‍රතිවාත කරණසේක් එක් සමයෙක්හි දෙවීරම් මහ වෙහෙර
 වැඩ වාසයකර වදාරණ සේක් හික්කු සංඝයා මධ්‍යමයෙහි ප්‍රඥප්තවර
 බුඩාසනාරූපව වැඩවිද බමුණ දෙසනා කරනාහු ආගමී බමුණ ප්‍රති
 වේඛ ලත් හික්කුන් අතුරෙන් මා පුත් අක්කුකොණ්ඩක්කු ස්ථවීර
 නෙම අග්‍රයෙහි තනතුරු දී වදාලසේක. අක්කුකොණ්ඩක්කු
 ස්ථවීරයන් වහන්සේද තමහට යවන් පැවතුම් ඇති දෙයඟැව්වක්
 දක බුදුන් හමුවෙන් නික්මගනු කැමැතිව “ද්‍රෝණවසතු” නම් බමුණු
 ඔමව කොස් තමන්වහන්සේසේ බැහැණු වූ “පුණිණ” තම බුහුමණ
 මානවකයා ගෙණ පැවිදිකරවා බුදුන් ඔමපයෙහි වාසය කෙරෙන්
 වාසි සච්ඡයන් වහන්සේසේ සම්පාවචර භාවය බහව පවරා තමන්
 වහන්සේ බුදුන් කරු එලඹ “සවාමිණි මම ග්‍රාමානන සෙනසුන නො
 සැපවන් නේය. ආකීණිණව විසිය නොහැක ජද්දනන විල් තෙරු
 වාතක කරන්නෙමැයි” භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ අනුදන්වා
 අවසර රැගණ ගාස්තෘත් වහන්සේ සකසා වැද ජද්දනන විල්
 තෙරව වැඩමකොට ජද්දනන හස්ති සමුහයා නිසාදෙපළාය අවිරුද්
 දක් කල් එහි වැය එතැන්හිම අනුපාදිගෙණ නිව්ණ බාහුවෙන්
 පිරිණිවන් පා වදාලසේක.

අක්කුකොණ්ඩක්කු සුත්‍ර සම්මතර භාව සනහාය.

නිමි

සබ්බ දානං ධම්ම දානං ජිනාති

නිබ්බාන පච්චයෝ හෝතු